

JAKUB

FARNÍ ZPRAVODAJ

Římskokatolická farnost děkanství Železný Brod

ŘÍJEN

ČÍSLO 10

Ročník 2024

Milí farníci,

před nedávnem jsem poslouchal pořad o otci Piovi, jehož památku jsme oslavili 23. 9. Do konce života byl věrný ve své službě i přes mnohé překážky. Tou pomocí po celý život byl svatý růženec, který držel v ruce i v okamžiku smrti. V dnešní době se lidé snaží prosadit své zájmy různými způsoby. Včetně války. Jenže zlo vždycky vyvolává větší zlo. Proto pro nás, věřící katolíky, je nejučinnější zbraní růženec. V říjnu máme velkou příležitost, abychom se do této modlitby zamilovali, protože to není nějaký magický automatický úkon, ale správně prožitá modlitba rozjímání o životě Ježíše a Jeho Matky Panny Marie. Můžeme se v této naší víře právě tou modlitbou posílit a vyprosit u našeho všemohoucího Otce potřebné dary, jak pro nás osobně, tak pro naše rodiny a pro celý svět.

P. Jan

CESTY VÍRY

VÝROČÍ POSVĚCENÍ KOSTELA - POSVÍCENÍ

– V NEDĚLI 27. 10. 2024

Podle svého patrona bylo v každé vsi v jinou dobu, zpravidla 6 týdnů po pouti.

Kde není známo datum posvěcení kostela, tam se slaví 25. října nebo poslední neděli v říjnu.

Na čtvrtek 25. října, případně na následující neděli připadá v liturgickém kalendáři slavnost výročí posvěcení kostela. Datum nejspíš navazuje na starší praxi zavedenou Josefem II. slavit posvěcení (posvícení, na Moravě „hody“) všech kostelů v rakouských zemích třetí říjnovou neděli.

České slovo „kostel“ pochází z latinského, což znamená tvrz či hrad. To proto, že nejstarší kostely bývaly součástí hradního komplexu, jak je hezky patrné na pražské katedrále, nebo se svým opevněním hradu podobaly. V češtině se tak vytrácí to, co nacházíme v některých jiných evropských jazycích, totiž že církev a místo jejího shromáždění (kostel) se říknou stejně.

SVOLÁVÁ NÁS SÁM DUCH SVATÝ

Přesto i u nás platí, že kostel je obrazem a znamením církve. Vnitřní uspořádání liturgického prostoru naznačuje, že církev je hierarchická, a přesto tvoří jednotu. Centrální umístění oltáře vypovídá o tom, že nejdůležitější je v církvi Kristus, kolem nějž se shromažďujeme. Obrazy, sochy a ostatky svatých i hroby v kostelní podlaze nám připomínají, že církev spolu s námi tvoří také ti, kdo nás předešli za hranici smrti. Kostel tedy není – jak by se mnozí mohli domnívat – domem, kde bydlí Bůh. Samozřejmě, že přítomnost Krista ve svatostánku je pro naše kostely moc důležitá. Ale jako dům, kde bydlí bůh, byly chápány pohanské chrámy – lidé však zůstávali venku. Křesťanský kostel je naopak místem lidí, místem lidu Božího, místem shromáždění, které svolává sám Duch Svatý. Je domem Boha mezi lidmi. Kostel je „svátostí“, viditelným znamením církve rozptýlené v domácnostech, školách a pracovištích, rovněž tak vyjádřením toho, že všichni jsou do církevního společenství pozváni.

TROJÍ ZASVĚCENÍ KOSTELA

Protože katolíci jsou součástí světové církve, místní církve (diecéze) i konkrétního společenství (farnosti), slaví se v liturgickém roce zasvěcení kostela třikrát:

zasvěcení papežské Lateránské baziliky, zasvěcení katedrály místní diecéze a zasvěcení lokálního kostela.

V případě, že je kaple či kostel pouze požehnaný, „posvěcení“ se konat nemůže.

Jestliže je datum zasvěcení kostela neznámé, oslaví se – alespoň v naší zemi – 25. října či následující neděli. Toto datum zřejmě navazuje na starší praxi zavedenou Josefem II. slavit posvěcení všech kostelů v rakouských zemích třetí říjnovou neděli.

Pro zasvěcení nového kostela je nedůležitějším momentem slavení eucharistie. Kromě něj se v bohoslužbě zasvěcení nachází množství dalších prvků, které mají smysl kostela ozřejmit: slavnostní příchod celého společenství do prázdného kostela jako výraz svolání Duchem Svatým, kropení svćenou vodou jako odkaz na křest, intronizace lekcionáře pro zdůraznění role Božího slova, litanie ke všem svatým a uložení ostatků jako výraz společenství s celou církví, modlitba zasvěcení, v níž explicitně zaznívá, čím nový kostel má být, pomazání křížem, které je pomazáním Hospodinova Mesiáše, okuřování

jako symbol Kristovy oběti a modlitby církve, osvětlení kostela a oltáře jako znamení, že církev září světlem Krista k osvětlení pohanům.

Co znamená připomínat si zasvěcení kostela a slavit jeho výročí, vyjadřuje krásným způsobem preface, která se v tento den zpívá:

„Vyznáváme, slavíme a uskutečňuje se na nás, že Hospodin je náš Bůh a my jsme jeho lid, že si z nás staví svůj chrám a že církvi rozptýlené po celém světě dává jednotu a život, aby rostla v plnosti Kristově a jednou se zjevila jako nebeský Jeruzalém.“

SVÁTEK NAŠÍ IDENTITY

Posvěcení kostela je svátek naší identity jakožto společenství okolo Ježíše, společenství živeného Božím slovem a svátostmi, společenství, které vychází ke všem lidem a vtahuje je do svého středu.

/Katolický týdeník, 2018/43 Autor: Radek Tichý/

PASTORACE

Dopis národního ředitele Papežských misijních děl k Misijní neděli 20. října 2024

Vážení a milí bratři a sestry, srdečně Vás zdravím.

Jděte a pozvěte na hostinu všechny! (srov. Mt 22,9) to je letošní téma Světového dne misii, u nás známého pod názvem Misijní neděle. Ta je pozváním i novou příležitostí k oživení našeho misijního postoje, který se projeví podporou misionářů v dalekých zemích, i naším zapojením do misie v Českých zemích. Z misijního poslání církve nikdo není vyloučen a Pán od nás všech očekává, že se odvážíme vydat tam, kde chybí naděje a důstojnost, tam kde lidé žijí bez radosti z evangelia. Během Misijní neděle se všichni společně

modlí a finančně přispívají do světového fondu solidarity, ze kterého jsou podporovány projekty na pomoc potřebným a mladým církvím ve všech kontinentech skrze projekty Papežského misijního díla šíření víry.

Využívám této příležitosti, abych Vám upřímně poděkoval za modlitby a veškerou podporu papežských misí v loňském roce. Jsem opravdu hrdý na dárci z České republiky. Díky Vaší štědrosti jsme poskytli pomoc chudým lidem v šesti zemích tří kontinentů částkou více než 18,1 milionů korun. Pomáháme tak v Zambii, Malawi, Ugandě, Bangladéši, Srí Lance a Papui Nové Guinei s pastoračními a edukačními projekty. Podporujeme katechisty, provoz křesťanských rádií, stavby a opravy kostelů a kaplí. Pomáháme lidem zlepšovat životní podmínky. Podporou řeholních kongregací a diecézních organizací podáváme pomocnou ruku všem potřebným.

Papež František vybral letošní téma s důrazem na tři slova: **jděte, pozvěte, všechny**. Je to apel na naši neutuchající činnost, s kterou **máme jít do svého okolí s naléhavým pozváním, ale také s velkou úctou a laskavostí**. *„Poslání přinášet evangelium každému stvoření musí nutně mít stejný styl jako má ten, koho hlásáme. Ať tak učedníci-misionáři činí radostně, velkodušně a s vlídností, která je ovocem Ducha Svatého v nich, bez nátlaku, donucování a proselytismu, vždy s blízkostí, soucitem a něhou, které odrážejí Boží způsob bytí a jednání“*. Třetí slovo se týká příjemců pozvání. Všichni znamenají, že z tohoto pozvání není nikdo vyloučen. *„Kristovi učedníci-misionáři mají vždy na srdci starost o všechny lidi v jakémkoli sociálním nebo morálním postavení. Je třeba pouze říci „ano“ tomuto bezplatnému božskému daru, přijmout ho a nechat se jím proměnit.“* Říká papež František v poselství k tomuto dni. Prosme i dnes o Mariinu mateřskou přímluvu za evangelizační poslání Kristových učedníků. S radostí a péčí naší Matky, se silou něhy a lásky, kráčeje a přinášeje všem pozvání Krále Spasitele.

Svatá Maria, Hvězdo evangelizace, oroduj za nás!

Ze srdce Vám i Vaším blízkým žehná

jáhen Leoš Halbrštát
národní ředitel Papežských misijních děl v České republice

Na základě ustanovení Kongregace pro evangelizaci národů a Stanov PMD se Misijní neděle slaví ve všech farnostech a diecézích různého ritu na celém světě. Peníze, sesbírané na Světový den misíí v každé diecézi, farnosti a institutu katolického světa se všechny odevzdávají příslušné Národní kanceláři PMD a použijí se na hrazení projektů Papežského misijního díla šíření víry.

PAPEŽSKÁ MISIJNÍ DÍLA - OSLAVY MISIJNÍ NEDĚLE 20. 10. 2024

Misijní Most Modlitby – Papežská misijní díla v letošním roce zvou všechny farnosti, aby se do společného mostu modliteb za misie zapojili v **sobotu 19. října** večer, ideálně v **18 hodin**.

Děkuji všem, kteří se s námi spojí v modlitbě ať už v kostelích, či aspoň v rodinách.

Misijní neděle – přípravu a průběh mohou doprovázet přednášky, besedy, videoprojekce, výstavy, adorace a modlitba růžence. Lze použít také materiály vydané PMD - Nověnu k MN, Misijní úvahy – Malá zamyšlení na každý den, Misijní zpravodaj s přílohou a pro děti Misijní kalendář. Všechny materiály lze objednat v Národní kanceláři PMD a u diecézních ředitelů. Děti se v průběhu Misijní neděle rády zapojují do tradičních akcí PMD což je Misijní štrúdlování[®], Misijní koláč[®], Misijní jarmark[®], Pohled pro misie[®],

Misijní bonbónek apod., zpívají misijní hymnu, podílí se na přípravě liturgie i tím, že svými převleky v obětním průvodu připomínají děti různých kontinentů. Ideální je přihlásit děti do Misijního klubka.

Za jakoukoliv podporu misíí upřímně děkujeme a těšíme se na zprávy o Vašich misijních aktivitách! **Více informací:** Papežská misijní díla, Na Kropáčce 30/1, 500 03 Hradec Králové, tel: 604 838 882, číslo účtu: 72540444/2700, pmd@missio.cz, www.missio.cz.

Pastýřský list ke Svatému roku 2025

Draží bratři a sestry,

rádi bychom vás dnes pozvali ke slavení jubilejního Svatého roku 2025, který **bude časem mimořádných milostí**. Je vyhlášen Petrovým nástupcem jako projev moci, kterou hlava církve dostává přímo od Krista: „Tobě dám klíče od nebeského království: co svážeš na zemi, bude svázáno na nebi, a co rozvážeš na zemi, bude rozvázáno na nebi“ (Mt 16,19). Navazuje také na starozákonní Milostivé léto, rok, kdy se propouštěli zajatí, odpouštěly se dluhy a úroky, narovnávalo se každé bezpráví (srov. Lv 25,8–16).

Svaté roky (nebo též Jubilejní roky) se slaví pravidelně jednou za čtvrt století a mezi těmito Svatými roky mohou být vyhlášeny Svaté roky mimořádné.

Svatý rok 2025 bude zahájen otevřením Svaté brány vatikánské baziliky svatého Petra o letošní vigilií Narození Páně, o Štědrém dnu, a skončí uzavřením bran o slavnosti Zjevení Páně, 6. ledna 2026.

V jednotlivých diecézích proběhne zahájení Jubilejního roku o svátku Svaté rodiny v neděli 29. prosince 2024.

Jak plyne z již řečeného, význam Svatého roku dalece přesahuje pouhou oslavu výročí v kalendáři. Společně vstoupíme do Milostivého léta, v němž církev jako tajemné tělo Kristovo bude zvláště hojně čerpat z pokladnice Božího milosrdenství. Ježíšův příkaz z dnešního evangelia – „Effatha“ –, což znamená „otevři se“, může být pro nás povzbuzením, abychom se ani my **nebáli při této příležitosti otevřít svá srdce a čerpat u Boha vše, co potřebujeme, především odpuštění a duchovní uzdravení**. S Božím odpuštěním jsou v průběhu Svatého roku spojeny **také mimořádné odpustky, udělované při poutích na svatá místa a při návštěvě těchto míst. Tyto odpustky lze také získat skrze skutky milosrdenství a pokání**. Zvláštním cílem poutí z celého světa se stane Řím, hlavní město církve, kde budou kromě katakomb a bazilik otevřeny i nové cesty po stopách víry a církevních dějin.

V bule s názvem Spes non confundit, Naděje neklame (srov. Řím 5,5), již papež František Svatý rok 2025 vyhlásil, nazývá křesťany „poutníky naděje“. Naděje, která je hlavním tématem Svatého roku, se rodí z lásky a stojí na lásce, jež tryská z Ježíšova srdce probodeného na kříži: „Neboť jestliže jsme s Bohem byli usmířeni smrtí jeho Syna v době, kdy jsme s ním byli ještě znepráteleni, tím spíše – po usmíření – budeme zachráněni jeho životem“ (Řím 5,10). Jeho život se projevuje v našem životě víry, který má svůj počátek ve křtu, rozvíjí se přijímáním milosti Boží a je oživován stálou nadějí, posilovanou Duchem Svatým. Právě Duch Boží nám dává stálé světlo naděje a udržuje je zažehnuté jako pochodně, která nikdy nehasne. Křesťanská naděje se nemýlí ani neklame, protože stojí na jistotě, že nic a nikdo nás nemůže odloučit od Boží lásky.

S nadějí chceme prožít Svatý rok také v našich diecézích. Proto vás všechny **ve dnech 28. až 30. března srdečně zveme na národní pout' do Říma**. Avšak i těm, kteří cestovat nemohou, dává Svatý otec možnost **získat dary Božího milosrdenství: při návštěvě lokálních svatých míst ve spojení se skutky křesťanské lásky a pokání**.

Způsoby a možnosti, jak tyto dary Božího milosrdenství získat, jsou uveřejněny na internetových stránkách www.cirkev.cz, kde také najdete veškeré informace o národní pouti do Říma.

Podrobnosti se dozvíte rovněž od duchovních správců farností.

Boží milosrdenství, z něhož chce církev v průběhu Svatého roku čerpat a upozorňovat na ně věřící i svět, **není pro křesťana jen nabídkou, ale i povoláním**. Pán zve každého z nás, **abychom vnášeli do světa Jeho milost** a rozmnožovali ve světě dary, které z ní plynou.

Poklady Božího milosrdenství spravujeme ve společenství církve, proto je Svatý rok naším společným úkolem. V první řadě je příležitostí k novému začátku, pobídkou zastavit se v běhu všedních dní, smířit se s Bohem, přehodnotit svůj život, zkoumat, zda je vzkříšený Kristus jediným smyslem a cílem našeho života.

Takový postoj vyžaduje přípravu, k níž nás papež František vyzývá již v roce

letošním, který vyhlásil Rokem modlitby. Navrhuje, abychom v něm **častěji přistupovali ke svátosti smíření** a pokusili se změnit své smýšlení tam, kde není postaveno na Kristu. Přeje si, aby síla pokání věřících a jejich touha po obrácení zastínila bezbožnost světa, zmítaného neklidem, válkami, zmatky a nenávisť, které vedou ke smrti. Svatý otec nás již v tomto roce prorocky volá k intenzivnější modlitbě, která nás spojuje s Pánem, uvádí nás do osobního vztahu s Kristem a probouzí v nás vědomí, že **bez Boha nic nezmůžeme, že on je naší jedinou nadějí, vedoucí od smrti k životu.** Také k Roku modlitby jsou na zmíněných internetových stránkách k dispozici materiály včetně modlitby papeže Františka, která by již nyní měla znít po celém světě, ve všech kostelích a společenstvích, kde se slouží mše svatá.

„Kéž nás již od této chvíle naděje přitahuje a dovolme, aby se jí naším prostřednictvím nakazili ti, kteří po ní touží,“ píše Svatoý otec v závěru své buly. Totéž vám vyprošujeme také my a ze srdce vám žehnáme, aby Svatoý rok 2025 nebyl pro nikoho z vás promarněnou příležitostí, ale aby se stal naopak vašim novým začátkem na cestě k plnosti Božího milosrdenství.

V Kristu a Marii

Vaši čeští a moravští biskupové

PŘEJEME

V říjnu oslaví svá životní jubilea:

Kamil Jelínek

Jáchym Pospíšil

Vladimír Matouš 60

Anička Malíková

Kamila Slavíková

Halina Štréglová

Tomáš Šilhán

Vladimíra

Petružálková

Jiří Horáček

Jozef Baczmanski

Jana Uhlířová

Tereza Maryšková

Všem za farnost přejeme stálou Boží ochranu, mnoho lásky a pevné zdraví.

NENECHTE SI UJÍT

TRADIČNÍ
RŮŽENCE

MODLITBY

RADOSTNÉHO

se budeme modlit v říjnu každé pondělí v 17 hodin na faře v Žel. Brodě.

7. 10. za pronásledované křesťany ve světě

14. 10. za ukončení válek ve světě

21. 10. za obrácení mládeže k víře

28. 10. za nová kněžská a řeholní povolání

Prespolní, se, prosím, modlitbou přidejte ze svých domovů.

Na společnou modlitbu se těší

V. Petružálková

"Válka > cesta k míru!?"

**Místní skupina ČKA - Český ráj srdečně zve
na přednášku s tímto názvem.**

Středa 9. října 2024,

18:15, aula sklářské školy, Železný Brod.

**Přijede, přednese a s posluchači bude besedovat nejen na toto téma
biskup plzeňský**

plk. v.z. Mons. ThLic. Tomáš Holub, Th.D.

Současná situace ve světě, nejen na východ od nás, dělá vrásky snad všem lidem. Hledáme odpověď na těžko zodpověditelné otázky, hledáme naději. Snad se podaří získat aspoň zrnko tento večer.

Těšíme se na bohatou účast.

Ing. arch. Martin Tomešek

Tomáš Holub, biskup plzeňský

[https://czwiki.cz/Lexikon/Tom%C3%A1%C5%A1_Holub_\(biskup\)](https://czwiki.cz/Lexikon/Tom%C3%A1%C5%A1_Holub_(biskup))

Tomáš Holub (*1967), biskup plzeňské diecéze.

Kněžské svěcení přijal 28. srpna 1993 v Hradci Králové.

Jeho akademická příprava zahrnuje: studia filozofie a teologie na Cyrilometodějské bohoslovecké fakultě v Litoměřicích (1985 – 1989); studium teologie na Katolické teologické fakultě v Salzburgu v Rakousku (1990 – 1991); magisterské studium teologie na Katolické teologické fakultě Univerzity Karlovy v Praze (1993); další studia na Papežské lateránské univerzitě v Římě (2007 – 2008) a hamburském Institut für Theologie und Frieden (studijní pobyty 2005 – 2008); doktorát z morální teologie na Katolické teologické fakultě Univerzity Karlovy v Praze, kde obhájil svou dizertaci z křesťanské etiky na téma: „Etické aspekty boje proti terorismu ve světle učení o tzv. spravedlivé válce“.

Zastával následující úřady: kaplan ve farnosti Kutná Hora (Diecéze královéhradecká) a spirituál na Církevním gymnáziu sv. Voršily tamtéž (1993 – 1996).

V roce 1996 se stal Tomáš Holub vůbec prvním kaplanem v novodobé české armádě. Začal budovat Duchovní službu AČR, která byla po více než padesáti letech v armádě obnovena. Vojenští kaplani se pod jeho vedením stali nedílnou součástí organizační struktury armády. Ohlas na působení Tomáše Holuba mezi vojáky byl mimořádný a byl rozhodující pro změnu pohledu představitelů armády na tuto službu. On sám se osobně zúčastnil jako vojenský kaplan zahraničních misí jako kaplan jednotky IFOR, Bosna a Hercegovina, 1997–1998 vojenský kaplan Brigády rychlého nasazení, Havlíčkův Brod.

„Tomáše si cením jako člověka, nesmírně vzdělaného, kultivovaného a schopného, jenž má mimořádnou schopnost empatie a porozumění pro druhé a ve své činnosti je užívá ve prospěch všech. Díky němu si duchovní služba získala úctu a uznání jak velitelů, tak řadových vojáků. Povýšení do hodnosti plukovníka je výrazem poděkování a uznání za vše, co ve prospěch duchovní služby naší armády vykonal,“ nešetřil slovy chvály generál Bečvář.

Ve funkci hlavního kaplana působil Tomáš Holub v letech 1998 až 2006, poté se vrátil do služby v Římskokatolické církvi, ale ještě dlouho pracoval na ministerstvu obrany jako poradce pro duchovní službu v armádě.

Poté působil jako generální vikář Diecéze královéhradecké (2008 – 2010); generální sekretář České biskupské konference (2011 – 2016); byl zvoleným děkanem Kolegiální kapituly v Praze na Vyšehradě (2011-2016) a od r. 2015 farářem při bazilice svatých Petra a Pavla tamtéž

Od 14. července 2003 je Kaplanem Jeho Svatosti. Dne 12. února 2016 byl Svatým otcem Františkem jmenován sídelním biskupem plzeňské diecéze. Dne 30. dubna 2016 přijal biskupské svěcení z rukou kardinála Dominika Duky a zároveň převzal úřad diecézního biskupa. Jako biskupské motto si zvolil text: „Kdo miluje, poznává Boha.“

Je předsedou Ekonomicko-právní komise ČBK (Česká biskupská konference), předsedou Komise pro katolickou výchovu ČBK a delegátem ČBK pro ekumenismus a mezináboženský dialog.

V listopadu 2019 byl kooptován Českým klubem fair play, který je součástí Českého olympijského výboru, a od té doby je jeho členem.

FÓRUM

PODĚKOVÁNÍ

Otcí Janovi, Henrykovi a Kryštofovi za děkovné mše svaté k mým 80. narozeninám a vám všem za krásné gratulace v Brodě i v Držkově. Bylo mi s vámi hezky. Zaplat' Pán Bůh za vše.

Vaše vděčná

Šimůnková.

VZPOMÍNKY NA BAGDÁD

V dnešní době stále více lidí cestuje o dovolených do zahraničí. Já jsem cestovala hodně, ale většinou to bylo v Bagdádu. Skoro všechny cesty proběhly dobře – až na jednu, a tu bych chtěla čtenářům vylíčit. Už když jsme letěli sem do Čech, každý jsme cestovali jindy – můj muž několik dní za mnou, protože na konzulátě dali mému muži později vízum. Naopak při odletu on letěl asi o dva dny předem. Letěli jsme do Damašku (já za ním) a tam jsme čekali na přípoj. Naštěstí jsme tam měli půjčený byt od příbuzných (synovce manžela) a dali nám klíče.

Druhý den jsme byli na letišti a čekali, až budeme vyzváni k pasové kontrole. Tu najednou let do Bagdádu byl vymazán z tabule. „Přijďte zítra, dnešní let se ruší.“

Přišli jsme druhý den, let tam byl napsán a opět před našima očima vymazán a prý se už do Bagdádu nepoletí vůbec (iráckou linkou). Ptali jsme se proč. Bylo to několik let po pádu Saddámovy režimu. Řekli nám, že irácká letadla jsou stará a opotřebovaná a tak si správa letiště nevezme na svědomí, aby něco takového jim tam přistálo. Prý je to příliš riskantní. Ale jezdí malé autobusy taxi každý den Damašek – Bagdád.

Tak jsme objednali dvě místa a druhý den vyjeli. Byl to automobil asi pro 8-10 míst, ale bylo nás tam víc. Vepředu seděli muži, já se ženami vzadu. Ta jedna žena měla s sebou asi pět dětí, nejmenší jí sedělo na klíně a její syn (asi dvanáctiletý) to malé neustále štípal a to mimino neustále řvalo. Ta matka nebyla schopná toho kluka napomenout. Já jsem myslela, že je němá, ale ona dodržovala zákaz mluvení, aby nikdo z mužů (cizích) neslyšel její hlas. Nikdo neprotestoval a já jsem měla chuť kluka vytahat za uši, ale nešlo to. Tak to trvalo několik hodin i s tím řevem malého až na hranice.

Jenže cestou v poušti se ještě něco stalo. Viděli jsme převrácený taxík před námi, úplně koly vzhůru. Náš řidič zastavil a někdo vykřikl: „Kde jsou cestující?“ Vtom jsme uviděli, že lidé vylézají po břiše, ale našťastí nikdo nebyl zraněn. A zase někdo vykřikl: „Proboha, cítím benzin!“ Nádrž onoho taxíku při nárazu se otevřela a benzin tekl na zem. Stačilo by malé škrtnutí a nastal by výbuch. Náš řidič bleskurychle skočil a nádrž něčím ucpal. A tak jsme dojeli na hranice, kde nás čekala pasová kontrola.

Městečko se jmenuje „Trébl“, což znamená česky „trable“ nebo problémy, což bylo doslova. Byla tam malá restaurace, a každý jsme šli něco sníst. Já jsem musela do dámského oddělení, kde jsem snědla polévku a pak jsem šla na tu pasovou kontrolu. Tu ženu s dětmi jsem pustila před sebe a ta byla již odbavena. Vtom přijel velký autobus ze Saúdské Arábie, kde bylo mnoho žen – zapomněla jsem říci, že muži byli kontrolováni v pánské a ženy v dámské frontě. Irácký pohraničník koukal vztekle a řekl mi, ať se postavím na konec té fronty, protože tamto jsou muslimští zbožní poutníci, kteří se postí, a já jsem cizinka. Nemělo cenu se hádat, a tak jsem šla až na konec té dlouhé fronty. Ale přiběhl náš šofér, lomil rukama a křičel, že všichni sedí v taxíku a čekají jen na mne. On musí ihned vyjet, protože baterie je slabá a mohli bychom zůstat trčet v poušti. A tak jsem šla dopředu fronty a ten voják zase křičel: „Všechno vyndat z tašky, sundat hodinky, řetízek, opasek atd.“ Ale přišel americký voják a řekl: „Nic takového.“ A tak jsem naházela věci do tašky, nastoupila a jeli jsme.

Jeli jsme stále pomaleji (bez světla) až došla baterie a my se zastavili. Do Bagdádu bylo ještě několik hodin cesty. To místo, kde jsme čekali na pomoc, se nazývalo „kilometr 160“ a bylo velmi nebezpečné, poněvadž se tam přepadávalo a vraždilo. Viděli jsme v televizi, jak tam našli kostry lidí, jejich šaty (i dětské), také tam zmizelo celé sportovní družstvo mladých dorostenců i s trenérem.

Každý se nás pak ptal: „A co kilometr 160?“ Náš šofér volal nějakému známému dopředu, ten přijel asi za 3 hodiny a přivezl jinou baterii, také starou, ale aspoň jsme mohli jet, i když také pomalu a bez světla, stále v poušti, kde nebyl jediný dům ani strom.

Nakonec jsme přijeli do Bagdádu s mnohahodinovým zpožděním, ale všichni živí a zdraví, což v takové situaci nebylo málo.

Tak to byla moje nejhorší cesta do Bagdádu, na kterou nikdy nezapomenu a přeji všem, kdo cestují, aby se jim něco takového nepříhodovalo.

Nataša al Radi

STÝSKÁ SE MI

Stýská se mi. Stýská se mi po chrámovém sboru. Scházeli jsme se v pondělí a byl to pro mne úžasný začátek týdne. Byla i legrace. Paní Hlubučková, úžasná to profesionálka hlavně kárala /velmi laskavě/ mužský sbor: „Chlapci, chlapci, zase jste o tón níž.“

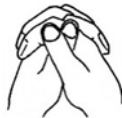
Nejlepší sopranistka byla Věrka Strouhalová. Úžasné byly altistky. Lída Infeldová, Vladka Petružálková a Monika Hlavová.

Když jsme si přebírali noty, tak jsem hledala ty, na kterých byla napsaná Dája, což byla moje matka. A já jsem obdivovala, že ty starosvětské zpěvačky měly noty poznamenané. Vždycky jsem se pídila po notách mé matky.

Co říci na závěr? Prostě se mi stýská. Líto je mi, líto, že nedokážeme být věrní svým předkům. Také měli své chyby, ale byli stateční. Proč nedokážeme být věrní jejich odkazu? Ptám se proč? /Pro nedostatek víry? / Bůh sud', Bůh sud', Bůh sud'...

Zdislava B.

ÚMYSLY APOŠTOLÁTU MODLITBY

Denní modlitba Apoštolátu a její úmysly

Nebeský Otče kladu před tebe celý dnešní den a ve spojení s tvým Synem, který ve mši svaté neustále zpřítomňuje svou oběť za záchranu světa, ti v něm nabízím své modlitby, práce, utrpení i radosti.

Duch Svatý, který vedl Ježíše, ať je i mým průvodcem a dává mi sílu svědčit o tvé lásce. Spolu s Pannou Marií, Matkou našeho Pána a Matkou církve, to všechno přináším jako svou nepatrnou oběť zvláště na úmysly Svatého otce a našich biskupů...

Svatý Františku Xaverský, oroduj za nás!

Svatá Terezie Od Dítěte Ježíše, oroduj za nás!

Úmysl papeže: ZA SPOLEČNĚ SDÍLENÉ POSLÁNÍ

Modleme se, aby si církev nadále všestranně osvojovala synodální způsob života vyznačující se společnou odpovědností za růst spolupráce, jednoty a poslání sdíleného mezi kněžími, řeholníky a laiky.

Národní úmysl: ZA SYNODU O SYNODALITĚ

Modleme se, aby setkání synody v Římě prospělo církvi po celé planetě.

Farní úmysl: ZA ZACHOVÁNÍ A OBNOVU KŘESŤANSKÉHO CHARAKTERU EVROPY

Najděme si každý den chvíli a zamysleme se v modlitbě nad daným textem:

1.10.	Syn člověka nepřišel lidi zahubit, ale zachránit.
2.10.	Amen, pravím vám, jestliže se neobrátíte a nebudete jako děti, nevejdete do království nebeského.
3.10.	Hle, posílám vás jako ovce mezi vlky.

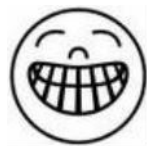
4.10.	Kdo slyší vás, slyší mne, a kdo odmítá vás, odmítá mne;
5.10.	Rač mě vyslyšet a nech mě mluvit; budu se tě ptát a poučíš mě.
6.10.	Kdo se rozvede se svou ženou a ožení se s jinou, dopouští se vůči ní cizoložství.
7.10.	„Mistře, co mám dělat, abych měl podíl na věčném životě?“
8.10.	„Miluj Hospodina, Boha svého, z celého svého srdce, celou svou duší, celou svou silou a celou svou myslí“ a „miluj svého bližního jako sám sebe.““
9.10.	Ježíš mu řekl: „Správně jsi odpověděl. To čiň a budeš živ.“
10.10.	Kdo z těch tří, myslíš, byl bližním tomu, který upadl mezi lupiče?“
11.10.	Zákoník odpověděl: „Ten, který mu prokázal milosrdenství.“ Ježíš mu řekl: „Jdi a jednej také tak.“
12.10.	Modlil jsem se, a byl mi dán rozum, prosil jsem, a ducha moudrosti v úděl jsem přijal.
13.10.	Nauč nás počítat naše dny, ať dojdeme k moudrosti srdce.
14.10.	"Mistře dobrý, co musím dělat, abych dostal věčný život?"
15.10.	Ježíš mu odpověděl: "Proč mě nazýváš dobrým? Nikdo není dobrý, jenom jeden: Bůh.
16.10.	Ježíš na něho pohleděl s láskou a řekl mu: "Jedno ti schází: Jdi, prodej všechno, co máš, a rozdej chudým, a budeš mít poklad v nebi. Pak přijď a následuj mě! "
17.10.	Ježíš se rozhlédl a řekl svým učedníkům: "Jak těžko vejdou do Božího království ti, kdo mají bohatství!"
18.10.	Oni užasli ještě víc a říkali si mezi sebou: "Kdo tedy může být spasen?"
19.10.	Ježíš na ně pohleděl a řekl: "U lidí je to nemožné, ale ne u Boha. Vždyť u Boha je možné všechno."
20.10.	Tu mu řekl Petr: "My jsme opustili všechno a šli jsme za tebou."
21.10.	“Amen, pravím vám: Nikdo není, kdo by opustil dům, bratry nebo sestry, matku nebo otce, děti nebo pole pro

	mě a pro evangelium, aby nedostal stokrát víc nyní v tomto čase: domy, bratry a sestry, matky a děti i pole, a to i přes pronásledování, a v budoucím věku život věčný."
22.10.	Jde mi o přízeň u lidí, anebo u Boha? Snažím se zalíbit lidem? Kdybych se stále ještě chtěl líbit lidem, nebyl bych služebníkem Kristovým.
23.10.	Hospodinu se zalíbilo zdrtit svého Služebníka utrpením;
24.10.	jestliže dá v oběť svůj život, uzří potomstvo, které bude žít dlouho,
25.10.	Naše duše vyhlíží Hospodina, on sám je naše pomoc a štít.
26.10.	Ať spočine na nás, Hospodine, tvé milosrdenství, jak doufáme v tebe.
27.10.	Náš velekněz není takový, že by nebyl schopen mít soucit s námi, slabými.
28.10.	Přistupujme proto s důvěrou k trůnu milosti, abychom dosáhli milosrdenství a našli milost, kdykoli potřebujeme pomoci.
29.10.	kdo by chtěl být mezi vámi veliký, ať je vaším služebníkem,
30.10.	"Synu Davidův, smiluj se nade mnou!"
31.10.	Vycházejí s pláčem, když nesou semeno k setí: přijdou však s jásotem a přinesou své snopy.

Svátky v říjnu

1. 10. sv. Terezie od Dítěte Ježíše	16. 10. sv. Markéta Maria Alacoque
2. 10. sv. andělé strážní	18. 10. sv. Lukáš
4. 10. sv. František z Assisi	21. 10. bl. Karel Rakouský
5. 10. sv. Faustina Kowalská	22. 10. sv. Jan Pavel II.
7. 10. Panna Maria Růžencová	28. 10. sv. Šimon a Juda
15. 10. sv. Terezie od Ježíše	

S ÚSMĚVEM

Dva kolegové právníci si večer zašli do vinárny na sklenku vína. Přitom diskutovali o všem možném. Najednou mezi nimi vznikl spor, který nebyli schopni kloudně rozlousknout.

Nakonec požádali číšníka, zda by se u nich nenašel trestní zákoník. Po chvíli se číšník vrátil od šéfa: „Pánové, majitel vám vzkazuje, že dnes nemusíte platit.“

/převzato z „Nebedův humor“/

FARNÍ KALENDÁŘ

Pokud není uvedeno jinak, mše svaté jsou slouženy podle pravidelného pořadu bohoslužeb, který najdete na konci zpravodaje Jakub a také na farních webových stránkách: <http://farnostzeleznubrod.cz/> v rubrice „O farnosti“ – „Pořad bohoslužeb“.

Biblické hodiny budou každou středu, kromě 9. 10., místo toho bude v úterý 8. 10 .

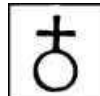
Každý všední den přede mší sv. od 17:30 modlitba růžence, každý pátek modlitba růžence před Nejsvětější Svátostí.

Každé pondělí modlitba růžence v 17:00 .

3. 10. /čtvrtek/	8:00	Mše sv. za nová kněžská a řeholní povolání
------------------	------	--

5. 10. /sobota/	9:00	Mše sv. za dostiučinění za hříchy
6. 10. /neděle/	8:30	Mše sv. za členy Živého růžence a jejich rodiny
9. 10. /středa/	18:15	Přednáška ČKA v aule SUPŠS
10. 10. /čtvrtek/		Pout' kněží a jáhnů za vlastní posvěcení a za nová kněžská povolání. Nebude mše sv.
13. 10. /neděle/	8:30	Mše sv. za ochranu lidského života od početí do přirozené smrti
20. 10. /neděle/ Misijní neděle	8:30	Sbírka na misie Žel. Brod – mše sv. za zemřelou MUDr. Janu Koláčnou
27. 10 /neděle/	8:30	Žel. Brod – mše sv. – oslava výročí posvěcení kostela
28. 10. /pondělí/	10:00 do 16:00	Krásná - Děkovná mše sv. za zrestaurování Svatých schodů a na poděkování všem dobrodincům Den otevřených dveří kostela
1. 11./pátek/ Slavnost Všech svatých	18:00	Mše sv., po ní průvod na hřbitov
2. 11./sobota/	9:00	Mše sv. za dostiučinění za hříchy

PRAVIDELNOSTI

Pravidelný pořad bohoslužeb

Železný Brod	kostel sv. Jakuba	úterý 18:00
		středa 18:00
		čtvrtek 8:00
		pátek 18:00
		neděle 8:30
Bzí	kostel Nejsvětější Trojice	sobota 18:00
Držkov	kostel sv. Bartoloměje	sobota 16:00
Krásná	kostel sv. Josefa	neděle 16:00
Loučky	kostel sv. Antonína	neděle 11:00

Své příspěvky či připomínky můžete předávat P. Janovi nebo Lence Pešatové nebo také posílat v elektronické podobě na adresu:

fz.jakub@seznam.cz,

a to vždy do předposlední neděle v měsíci.

Redakce si vyhrazuje právo krátit či upravovat příspěvky.

Zpravodaj pro svoji vnitřní potřebu vydává ŘK farnost Děkanství Železný Brod.

Římskokatolická farnost Děkanství Železný Brod

Fr. Balatky 132, 486 22 Železný Brod, tel: **603 555 570**,
P. Jan Jucha MS: **731 479 031**

čísla účtů v MONETA Money Bank:

Železný Brod: 500601574/0600

Bzí: 216475312/0600

Krásná: 216489925/0600

Držkov: 216490109/0600

Loučky: 216490336/0600

e-mail: farnost.zelezny.brod@dltm.cz, janjucha@email.cz

Spravujeme též farnosti: Bzí, Držkov, Loučky, Krásná

Misionáři Matky Boží z La Salette: P. Jan Jucha MS

Více o nás a o naší farnosti: www.farnostzeleznybrod.cz